

Poesia
David Castillo

Climes en versos autobiogràfics

Pere Rovira (Vila-seca, 1947) ha estat un dels poetes catalans més originals des de l'aparició dels seus primers llibres i opuscles als anys vuitanta. En una literatura marcada per la còpia de la tradició i pels ismes mal païts, la seva obra s'imposa com l'aire fresc enmig de la naftalina dels armaris tancats. Ha publicat un llibre per dècada: *Cartes marcades*, del 1988, *La vida en plural*, del 1996, i *La mar de dins*, del 2003. Ara presenta, *Entre nosaltres*, una antologia essencial -personal, que diria Borges-, acompanyada d'un grapat de traduccions de Baudelaire, Ronsard, Verlaine, Hugo, De Viau, Spender, Edgar Lee Masters; unes elegies inèdites i un conjunt de proses d'alt nivell.

La perspectiva atorga al llibre una dimensió única. La narrativitat es manté en les formes més contingudes o en els poemes més sinuosos. La tendresa s'alterna amb l'escepticisme i la sornegueria cap a la hipocresia dominant. Som davant d'una poesia intel·ligible però solemne, amb la contundència i senzillesa de l'absolut: "Si veus sobre la pàgina els insectes / de la tipografia, incomprendibles, morts, / burla't de mi, o disculpa'm, és igual. / No he fet el que he pogut. Vaig voler escriure / per arribar a l'oblit més lentament, / però l'oblit és la primera pedra / del que escrivim. I vaig gastar-me els dies, perquè la poesia no recupera res".

FRANCESC MELCION

Pere Rovira ha realitzat una antologia personal dels seus poemes i proses

Només per aquest fragment d'un poema epistolar el llibre ja val la pena. I els versos que publica Rovira estiguessin signats per Brodsky -posem per cas- seria un poeta de referència internacional, però en la nostra estranya secta sovint menyspreem el més valuós perquè no s'adiu amb la tendència o estètica dominant.

Entre nosaltres és el primer volum d'una nova editorial de poesia, Alfazeta, auspiciada per Emili Bayo i Xema Martínez des de les terres de Po-

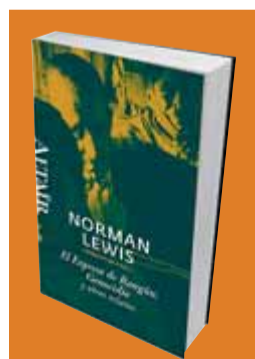
nent. La col·lecció de tapa dura i disseny elegant només té l'inconvenient del cos de lletra, massa petita per als que patim miopia. La tria de Pere Rovira s'inicia amb una carta-pròleg del poeta Manuel Forcano, on, entre confidències, diu un munt de veritats sobre els moments viscuts i intensos de la impactant poesia de Rovira: "Plena de tot: d'amor, de sol, de vi, de platges, de llibres, de viatges i, com no, també del pas del temps, de decepcions, de renúncies, de resignacions...".

Escollits pel seu perfil intimista, els poemes inclosos a *Entre nosaltres* es complementen amb les proses, també decididament autobiogràfiques. El clima vital, els hàbits, els records familiars, la caça i la vocació artística componen un fresc del personatge, cicatrius de la nostàlgia, que explota amb convicció i maduresa. Guardonat amb premis com l'Estellés, el Riba i el Ciutat de Barcelona, Rovira ens ofereix un tast d'una de les obres importants de la nostra literatura. *

Entre nosaltres

Pere Rovira
Alfazeta
Barcelona, 2010
Preu: 19 euros
Pàgines: 160

Viatges Marta Monedero

El expreso de Rangún, Genocidio y otros relatos

Norman Lewis
Traducció: Núria Salinas
Altaïr
Barcelona, 2010
Preu: 16 euros
Pàgines: 199

L'únic tren que no arriba mai a destí

Néixer a Londres i tenir un pare que es creia la reencarnació de l'esperit d'un pelloja havia de marcar per força el caràcter de Norman Lewis (1908-2003), un escriptor de la *working class* situat als antípodes d'altres grans noms de la literatura de viatges britànica com ara l'historiador Patrick Leigh Fermor, l'explorador Wilfred Thesiger i la inimitable Jan Morris, tots de classe benestant.

A més, Lewis tenia com a virtut la de passar desapercebut. Una discreció que barrejava amb una mirada comprensiva i una prosa màgica adornada amb delicades floritures, com demostra la deliciosa *Tierra dorada*, que li atorgaria l'admiració de molts col·legues de professió.

Viatger abans que escriptor, Norman Lewis va començar visitant Espanya, Itàlia i els Balcans. Durant la Segona Guerra Mundial va ser reclutat pel servei d'espionatge britànic, una experiència que relataria a *Nàpols 44*. Potser el gènere que practicava és difícil d'etiquetar, tot i que podríem parlar de periodisme, perquè part de la seva obra es publicava primer en diaris. Ara bé, ¿és periodisme *Noticia de un secuestro*, de García Márquez? Perquè Lewis va per aquí. Explora les vies del bon periodisme literari, amb una altíssima capacitat per transmetre sensacions i captar atmosferes, atent sempre als petits detalls, sense oblidar un discurs intel·ligent i compromès.

Gràcies a la iniciativa de l'editorial Altaïr, ara podem recuperar algunes de les cròniques que l'autor va escriure per a *The New Yorker*, *The Observer* i *The Sunday Times* en un primer volum titulat *El expreso de Rangún, Genocidio y otros relatos*, i que promet tenir continuïtat.

Seriosament addictes al futbol

Si la més hilarant és *El expreso de Rangún* -"de tots els trens del món, probablement aquest sigui l'únic que no arriba mai a destí"-, a nosaltres ens toquen de prop les visites a l'Estat espanyol, on Lewis vindria per primer cop als anys 30, quan encara hi havia bandolers a Andalusia. Dues dècades més tard, l'escriptor

passaria diverses temporades a Catalunya -"on els autòctons són seriosament addictes al futbol, però indiferents als espectacles gladiatoris", llegiu els toros- i a Eivissa.

De les estades a l'illa n'extreu dues cròniques: a la primera recull els mètodes de pesca antics i el festeig tradicional dels pagesos amb una visió quasi antropològica; a la segona, un episodi rocambolesc que demostra tot el que pot donar de si un gos. Amb tot, l'estrella del llibre és *Genocidio*, una denúncia tan demolidora com bellament escrita sobre l'aniquilació dels indígenes amazònics, que conduiria a la creació de Survival Internacional, una entitat dedicada a la protecció dels pobles originaris.*